

sobota 29. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Řím 8,1–11

Sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři!

Pro ty, kdo jsou spojeni s Kristem Ježíšem, není tedy nyní žádné odsouzení, vždyť zákon Ducha, který dává život v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti. Neboť na co Zákon nestačil, protože byl bezmocný kvůli tělu, to vykonal Bůh: poslal svého Syna, aby hřích zničil; a on vzal na sebe tělo, jako mají hříšní lidé, Bůh pak na jeho těle hřích odsoudil k zničení. Tak se na nás mělo splnit všechno, co Zákon předpisuje, protože nežijeme podle těla, ale podle Ducha.

Ti, kdo žijí, jak chce tělo, usilují jen o věci tělesné; kdo však žijí, jak chce Duch, o věci duchovní. Snahy lidí tělesných vedou ke smrti, snahy lidí duchovních k životu a pokoji. Proto snahy lidí tělesných stojí v nepřátelství s Bohem, neboť nejsou podřízeny Božímu zákonu, ba ani být nemohou. Ti, kdo žijí svému tělu, nemohou se líbit Bohu.

Ale vy žijete ne podle těla, nýbrž podle Ducha, jestliže skutečně ve vás přebývá Duch Boží. Kdo totiž nemá Kristova Ducha, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, tělo je podrobeno smrti kvůli hříchu, ale duch je plný života, protože je ospravedlněn. A když sídlí ve vás Duch toho, který z mrtvých vzkřísil Ježíše, pak ten, který z mrtvých vzkřísil Krista Ježíše, probudí k životu i vaše smrtelná těla svým Duchem, který sídlí ve vás.

Žl 24,1–2.3–4ab.5–6

Odp.: To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!

Hospodinu náleží země i to, co je na ní,
svět i ti, kdo jej obývají.

Neboť on jej založil nad moři,
upevnil ho nad proudy vod.

Kdo smí vystoupit na Hospodinovu horu,
kdo smí stát na jeho svatém místě?
Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce,
jehož duše nebaží po marnosti.

Ten přijme požehnání od Hospodina,
odměnu od Boha, svého spasitele.
To je pokolení těch, kdo po něm touží,
kdo hledají tvář Jakubova Boha.

cyklus 2

1. čtení: Ef 4,7–16

Kristus je naše hlava, z něho celé tělo tvoří pevnou jednotu.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři!

Každému z nás byly uděleny duchovní dary v takové míře, v jaké je chtěl Kristus dát.

Proto se praví:

„Vystoupil vzhůru, odvedl zajatce a dal lidem dary.“

Když však „vystoupil“, znamená to, že musel předtím sestoupit dolů, na zem. Stejná osoba je ten, kdo sestoupil, i ten, kdo vystoupil až úplně nad nebesa, aby všechno naplnil.

Tak určil jedny za apoštoly, jiné za kazatele mluvící pod vlivem vnuknutí, jiné za misionáře, jiné pak za pastýře a učitele, aby připravili křesťany k úkolům, které mají plnit, aby Kristovo tělo dělalo pokroky, dokud nedojdeme všichni k jednotě ve víře a v poznání Božího Syna, k mužné zralosti, k onomu věku, kdy se na nás uskuteční Kristova plnost. Pak už nebudeme jako malé děti, nenecháme se zmítat a strhovat větrem kdejakého učení, v kterém lidská chytrost a prohnalost podvádí a klame. Ale spíše žijme podle pravdy a v lásce, a tak porosteme po všech stránkách v něho, v Krista, který je naše hlava.

Z něho celé tělo, tvořící pevnou jednotu, dostává přes jednotlivé klouby výživu, odměřenou každé části zvlášť podle práce, kterou koná. Tak tedy ono tělo roste a dělá pokroky v lásce.

Žl 122,1–2.4–5

Odp.: Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.

Zaradoval jsem se, když mi řekli:

„Do domu Hospodinova půjdeme!“

Už stojí naše nohy
v tvých branách, Jeruzaléme!

Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodinovy.

Jak to zákon přikazuje Izraeli,
aby chválil Hospodinovo jméno.

Tam stojí soudní stolce,
stolce Davidova domu.

Zpěv před evangeliem: srov. Ez 33,11

Aleluja. Nechci, aby bezbožný zemřel, praví Pán, ale aby se obrátil a žil. Aleluja.

Evangeliium: Lk 13,1–9

Když se neobráte, všichni právě tak zahynete.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

K Ježíšovi přišli se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete.“

Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“

Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel.“

Proto řekl vinaři: „Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?“

On mu však odpověděl: „Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.““